

ט'ז

א) אמלם – גונן דעת העליזות (בראשית רבba פ' בב').

בגופש כמי מרדגתו נבנָה קְרַבָּה לברדורת דאמגרת
שהוא מעין העלם הבה שולם התאמלה:
ברדורות שב להויה נטירה לברדורת דאמגרת
ויריציא אֶעֱגָּב • בברשות רבה פטה או תעל
לבטוח דוכא וגו', אַם משכבר לא
תפחד או תעל לבטה זה עיגן דרכתייב יונציא עיקרב
אם משכבר לא תפחד מעשו ומלהבן וושכבר עירבה
שבוגר יישוב בעמדוקום הדורא. רשבּען פטה שיד
למעלות אשען אל ההדים אל כל ההורם
למלפני וילטערדי מאין יאנַה עזר אַיליעזס כו',
ואני לא שם אַי' וכוי, וזה ואמר כו', לית אַגְּנָה

כב: אם גפע בעד מנגול זה המשכשו לחייב המוד羞
אם אבן נושא נימוחה כב', ועל זה בא סתיחה
המודרש רבה על מה שהאמיר ויצא עקיב מבאר
שבב עיל' ורונה שמשמעו הפסוק מרומו שמיין
כך נטמא בית שער למלמד תורה, כי הוה לו
כך נטמא בית שער למלמד תורה, כי הוה לו

המפעלים. ועל זה מביא המדרש תאל תלך לבלטה רתק ותאל לא תנוּן. כי יעקב אבינו ע"ה פחד בנפשו כאשר גלה לארון אליל הוא מציד שרדבק בו מלשונו רמייה שהוא בדינה עשו מהו גם שהחל לבית לבן אבוי הומצאים ושם מאין יתכלך אזל צחט וילמדו ממעשייהם. ועל זה הרה עצצת לילך

לכון מודרניש עבר וועל קרי זה הא תלך לא בטח
דריך רהנגל לא תגונע על דורך שפאמיר פון גאנז
באנק גאנקל והוא הדיבר הרע שקארא אבן זאכט
שאפורטה שטיחאנאל קרא אבן זאול וועל קרי התהו
וותהלה העזין מסלמי ה
אם אבן הילא נימטה.
בדתא, סד או אין תחכמתה הנורה שבעתן גאנט
אריך דרבין ערל מלון ההון דרכו אלפל שערנו בגדוד ייון
המעשה וזה נאטל עס לוי מהרה שנדתב צרא
שאמאו וויש אונדיאו אונדיאו כליא אונטומת

פָּתָם לְשָׁקֵר וְעַל־דִּי הַגְּנִיחִיבָּן
בְּמִזְרָחָה מֵאַתְּ שָׂעֻדָּה כְּלֹא לִי בְּצֶרֶת הַלִּי
הַצִּילָּה גַּתְעָה מִזְמְשָׁפֶת שָׁקֵר שְׁלֹא נִזְלְחָה
הַצִּילָּה שְׁקָר . וְהַגָּם שְׁמָרָה כָּבֵר לְאַחֲרָה דְּבָעָשָׂה
אַתְּמָה , שְׁבָעָה בְּנֵי־בָּנָה אַתְּ
בְּנֵי־בָּנָה בְּנֵי־בָּנָה אַתְּ

וְהַיּוֹן שׁוֹלֵךְ הוּא נָתַבְדֵּל לוּ לְעַקְבָּבִין עַזָּה
שֶׁלְאַ פָּגָן בְּמַדְרָסָתָם בְּלָלִים. בְּרוּעַ כִּי אֵי אָפָּשָׁ
לְהַלְלָם בְּלָא דָבָרִים בְּסֶלְלִים (כְּמוֹ שָׁאָמָר בְּכָתָה הַתְּהִ).
וְלִיעַקְבָּבִין עַזָּה נְגַלֵּה הַקְּבָּחָה בְּתַהֲלָם כְּמוֹ